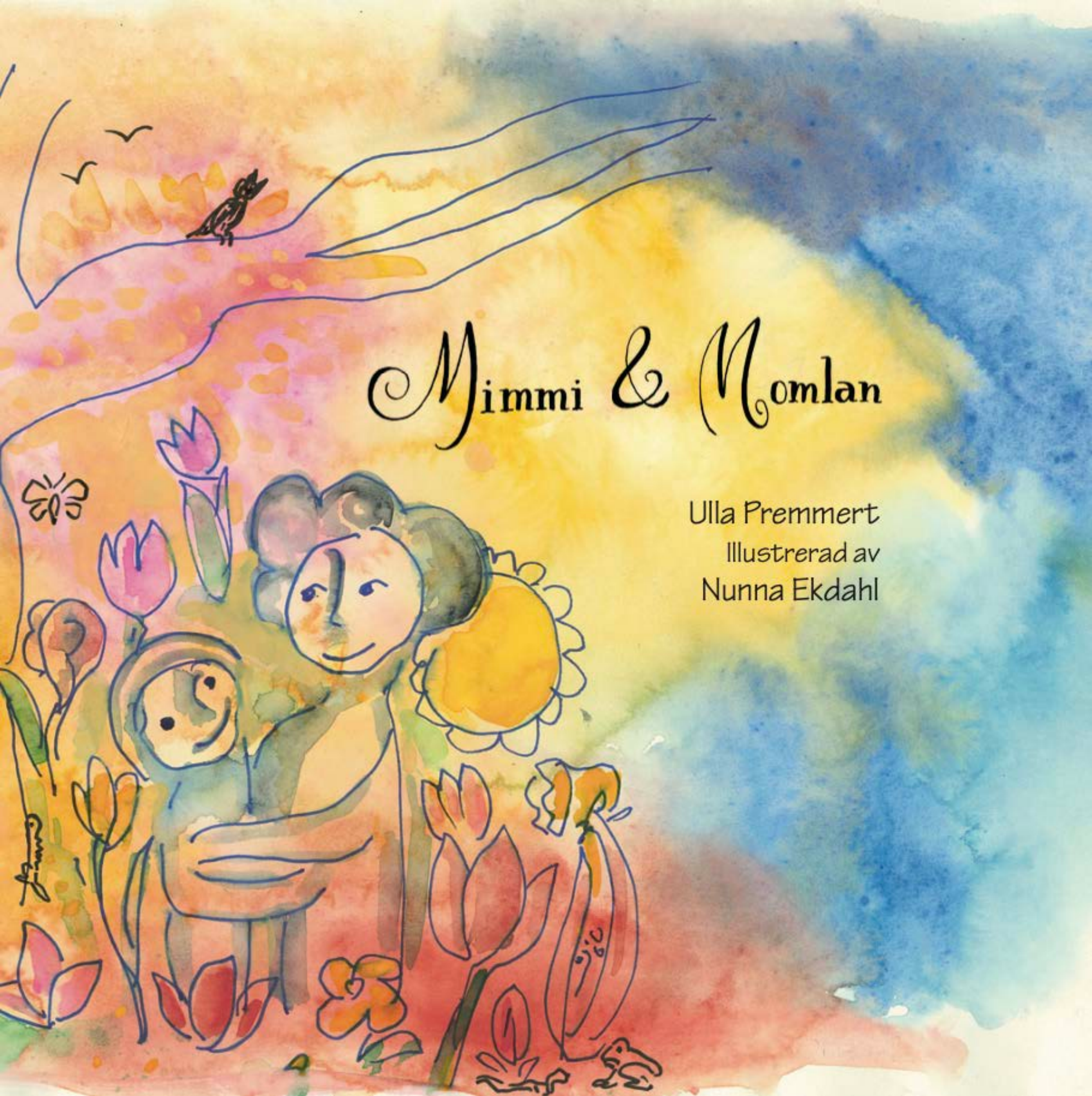
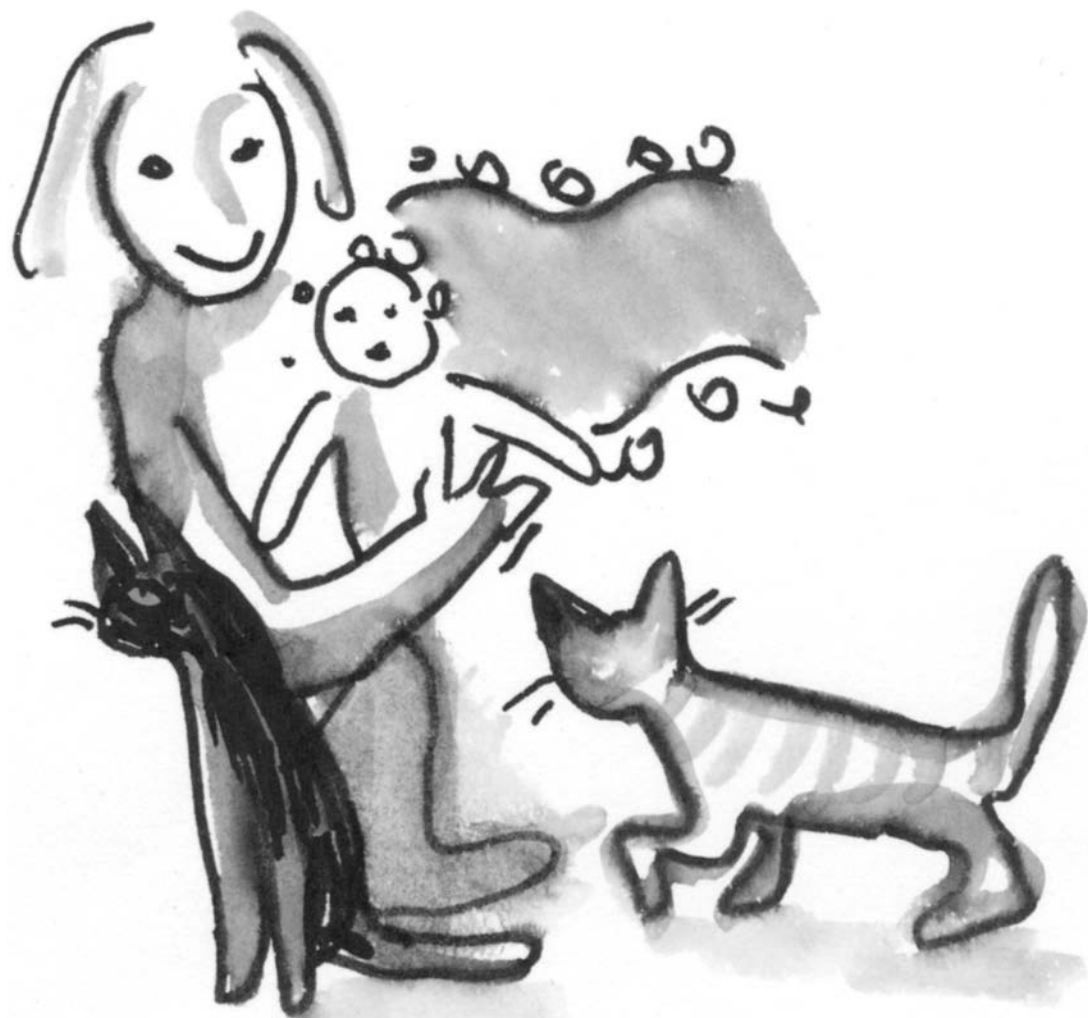

Mimmi & Momlan

Ulla Premmert

Illustrerad av
Nunna Ekdahl

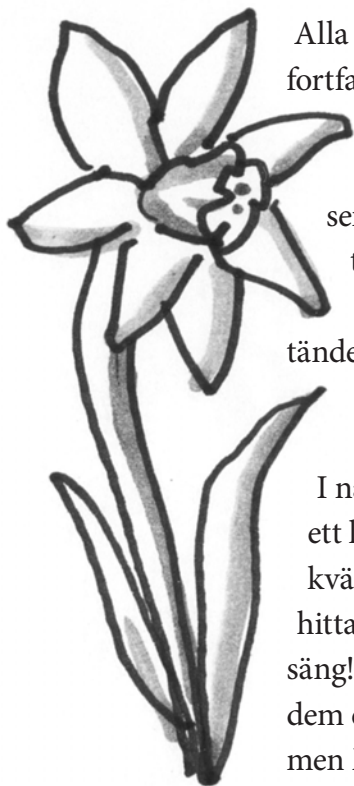

Varje måndag packar Mimmi väskan för att åka tåg till Momlan och Morfar medan mamma jobbar. Dockan Aurora ska med, för de leker ofta Törnrosa. Aurora är Törnrosa som bebis. Hon stoppar ner Lill-Snutt, den lilla yllefiltens med broderade bollar på. Stor-Snutt får bli hemma, hon är för stor och får bara vara i sängen.

Momlan är Mimmis mormor, men eftersom det redan finns en mormor, Mammans mormor, så fick Mammans mamma heta Momlan.

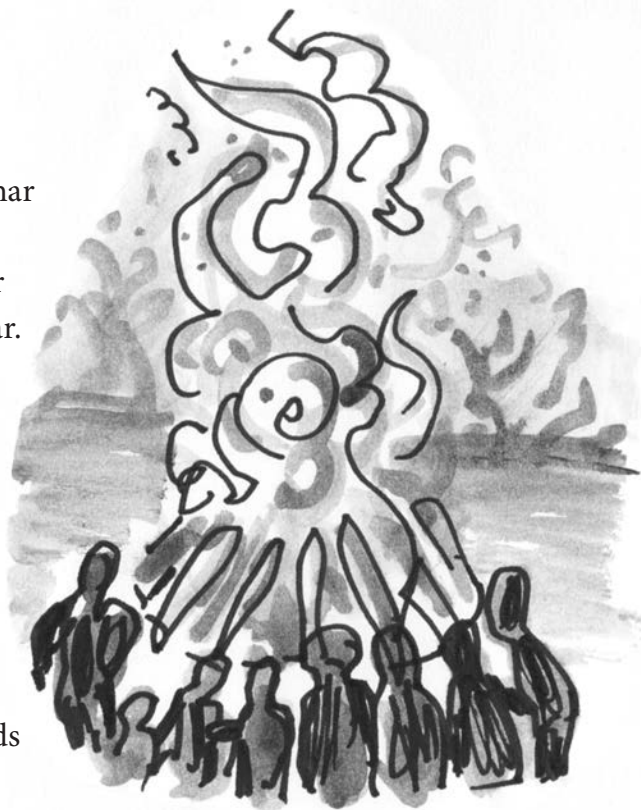
Momlan visar Mimmi ett fint vårställe nere vid bäcken som ringlar sig på grannens tomt. Vattnet är alldeles klart och Mimmi vill gå ner i bäcken och gegga i gyttjan. Det vill inte Momlan, för Mimmi har inga gummistövlar och vattnet är iskallt! Men Mimmi VILL! Då böjer sig Momlan ner för att hämta lite vatten i handen så att Mimmi ska få känna hur kallt det är. Mimmi kan inte låta bli. Hon puttar på Momlan så att hon tappar balansen och halkar ner med en fot i bäcken. Har Mimmi blivit Onda Fén? Nästa måndag vill Momlan att Mimmi har gummistövlar så att hon kan leka i bäcken.

Alla påskblommor inomhus har vissnat, men de har fortfarande vackra färger. Mimmi hjälper till och klipper av de gula och orange påskliljorna och krokusarna och lägger dem i en turkos skål. Det ser vackert ut. Allting vissnar och alla dör. Mimmi tycker inte att Momlan är gammal, fast hon har grått hår, streck och fläckar i ansiktet och gulgrå tänder. Momlan är glad för att vara en tant, för annars hade hon inte haft barnbarn.

I natt drömde Momlan om Mimmi. De bodde i ett litet hus och Mimmi sov i en våningssäng. På kvällen flög fyra fåglar in i huset, men Momlan hittade dem inte. Fåglarna hade gömt sig i Mimmis säng! När de släpptes ut på morgonen värpte en av dem ett litet spräckligt ägg. De höll ägget varmt men Momlan vaknade innan det kläcktes.

Nästa dag är det Valborg. Då har Morfar och Momlan alltid ett stort bål nere vid dammen där de eldar upp kvistar och grenar. Flera vänner kommer och tittar och sjunger vårsånger. Papi hjälper till att fylla på bålet och flammorna stiger höga. Momlan, Mimmi och en mamma med sin pojke ger sig i mörkret ut på flotten. Gnistorna från elden flyger ända ut till dem. Ovanför tänds många, många stjärnor.

När Mimmi blir trött klättrar hon upp i en björk på en gren som böjer sig utåt. Momlan klättrar upp på grenen bredvid. Här sitter de på avstånd och lyssnar till sången tills det är dags för Mimmi att lägga sig i Mammas gamla rum.

Så går ett år och Mamma väntar barn! Mimmi hoppas att hon ska få en lillasyster, men när Enzo föds är hon glad ändå. Fem år gammal är hon och kan nästan allt. Byta blöja, leka och hålla sin lille bror, som bara blir tjockare och tjockare. Han har riktiga bröst som hänger och är väldigt glupsk.

Om två år är det hans tur att träffa Momlan en dag i veckan. Då är Mimmi redan skolflicka. Hon ritar och målar, formar små, små ting av mjukt bivax, pysslar, plockar blommor och klänger i träd. Snart kan hon läsa.

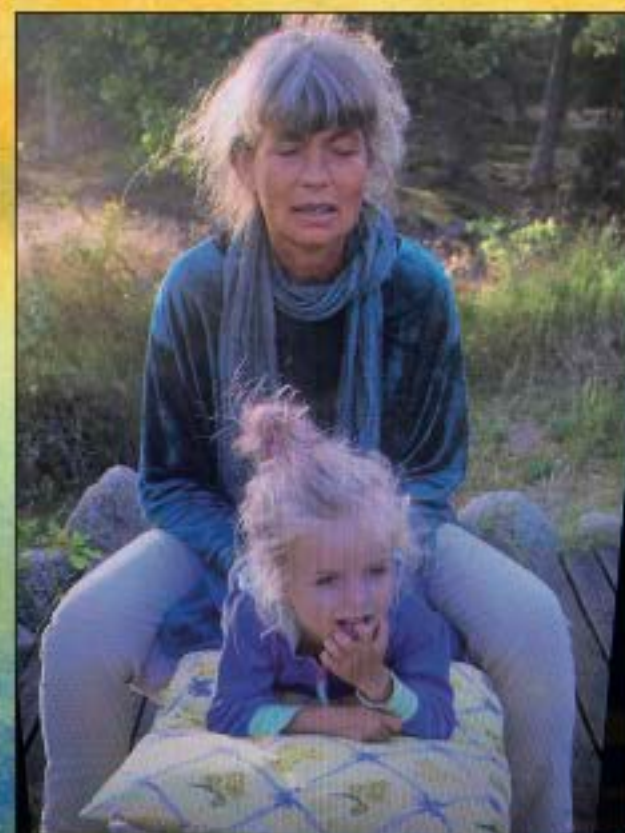

Mimmi och Momlan träffas varje måndag.
Då leker de Törnrosa, Askungen, Noaks Ark
och Kamomilla Stad. De läser om spindlar
som kräks, går på upptäcktsfärd i
skogen och rider på träddraken.

De längtar efter våren,
träffar en arg pissemyra
och väcker en padda med
glänsande ögon.

Deras upplevelser
illustreras av konstnären
Nunna Ekdahl.

En liten bok om lek, fantasi
och lyssnande, för stora
och små.

ISBN 978-91-527-6098-7

9 789152 760987 >